

פרוטוקול מס' 268
מישיבת ועדת הכספים
יום שני, כ"ט באייר התשנ"ח (25.05.98), שעה 10:00

נכחו: חברי הוועדה:
אברהם רביץ - היו"ר
רפי אדרי
זאב בויס
מיכה גולדמן
ניסים דהן
צבי הנדל
יהודה הראל
יצחק כהן
מיכאל נודלמן
אחמד סעד
אופיר פינס-פז
מיכאל קליינר
אמנון רובינשטיין
אברהם שוחט
שלום שמחון
חיים אורון
סופה לנדבר
יורי שטרן
רובי ריבלין
מאיר שטרית

מוזמנים:
דוד ברוך - מנהל מרכז ההשקעות
רן קויתי - משרד התמ"ס
הדס פרבר - משרד התמ"ס
רון איילון - משרד האוצר
גולן חקק - משרד האוצר
חיים צרויה - משרד האוצר
הילה אייל - משרד האוצר

יועצת כלכלית: סמדר אלחנני

מנהל הוועדה: איוור קירשנר

קצרנית: יפעת שפרכר

סדר-היום: 1. צו לעידוד השקעות הון (קביעת איזורים לענין תוספת לחוק).
2. שנויים בתקציב.

3337-

צו לעידוד השקעות הון (קביעת אזורים לענין תוספת לחוק)

היו"ר אברהם רביץ:

אני מתכבד לפתוח את ישיבת ועדת הכספים.

אופיר פינס-פז:

כולנו מוצפים בעשרות מכתבים של אזרחים בנוגע למס רכוש.

היו"ר אברהם רביץ:

בשבוע שעבר נתתי לאוצר אולטימטום לשבועיים. צר לי לומר זאת, אבל יש לי הרגשה שהם מתחמקים מלתת לנו נתונים.

אברהם שוחט:

נתונים על גובה הכנסה?

היו"ר אברהם רביץ:

נתונים לפי לוח ההכנסה. מה שחשוב לנו זה הנתונים לפי לוח ההכנסה, כדי שנדע מה אנחנו רוצים, איפה וכו'. אמרתי לשר האוצר שאם הם לא יבואו עם תשובה אני לא אעכב את 4 הצעות החוק, עם הוריאציות שונות, שעברו את הקריאה הטרומית. למדתי את הסוגיה באופן מוגזם. היתה לי חוויה אינטלקטואלית ללמוד את החומר של וועדת גבאי וגם חומר אחר שהיה.

אמנון רובינשטיין:

יש כאן עבודת מחקר של העוזר שלי על נושא של מס רכוש.

היו"ר אברהם רביץ:

כל חברי הוועדה מסכימים שצריכים לבטל או לשנות את ה-MONSTER הזה שנקרא מס רכוש. אנחנו אידיאולוגית לא מסכימים עם המס הזה. כולנו גם מסכימים שאנחנו צריכים למצוא מקורות, כי אנחנו לא מדברים על סכום פעוט. אני מקווה שבמושב הקיץ אנחנו כבר נהיה אחרי זה.

אופיר פינס-פז:

נתת להם הארכה של שבועיים. אפשר לומר להם שאם הם לא עומדים במה שאתה ביקשת מהם אז אתה פשוט תעלה על סדר היום של הוועדה את הנושא לקריאה ראשונה?

היו"ר אברהם רביץ:

בוודאי.

אברהם שוחט:

הם לא רוצים לשלב את זה עם הרפורמה הכללית?

היו"ר אברהם רביץ:

בשבוע שעבר שר האוצר אמר לי שהוא היה רוצה לשלב את זה עם הרפורמה הכללית. היה לי סיכום מפורש איתו לבודד את נושא מס הרכוש מהפורמט הזה. לכן אנחנו אכן נעשה את זה.

מיכאל קליינר:

יש גישה שאומרת שנעביר את החוק ואז נרוויח את יתרת הכסף.

היו"ר אברהם רביץ:

אי אפשר לעשות את זה.

אופיר פינס-פז:

אין ויכוח שאפשר להעביר חצי מיליארד שקל.

אברהם שוחט:

יש אנשים שיש להם אלפי דולרים, ושנהנים מההחלטה הזאת בצורה קיצונית.

היו"ר אברהם רביץ:

אחד הרעיונות זה להגדיל את הפטור ל-300 אלף דולר. הפטור היום הוא 75,000 שקל.

אברהם שוחט:

אלה שכותבים את המכתבים הם לא בקבוצה הזאת.

אמנון רובינשטיין:

למה לא להטיל מס נמוך על כל הנכסים במדינה?

מיכאל קליינר:

אין ספק שככל שנרחיב את הבסיס, אז אפשר יהיה לקחת מיותר אנשים ולהפחית את אי הצדק.

סמדר אלחנני:

דיברתי בתקיפות חד משמעית עם סגן נציב מס הכנסה וביקשתי לקבל את הנתונים, כדי לראות על מה מוותרים שבשביל זה צריך לתת חלופה.

מיכאל קליינר:

היות ואני יודע שגם בממשלה יש לחץ גדול לפתור את העניין, הבנתי שהבעיה היא סגן נציב מס הכנסה.

אמנון רובינשטיין:

מה קרה לרפורמה על המיסים, הרי אנחנו שומעים כבר ארבעה חודשים שתופעל רפורמה כללית על המיסוי בישראל. אני לא יכול להבין איך קיים בישראל מצב יוצא

דופן שאין מיסוי על רווחי הון, גם לא של בעלי עניין וגם לא של בעלי שליטה, ויש עליה בנטל המס על עבודה. אני מקווה שנוכל לדון בזה כאשר שר האוצר יהיה בארץ.

היו"ר אברהם רביץ:

הסנונית הראשונה של הרפורמה אולי מגיעה אלינו השבוע.

אברהם שוחט:

אין מקורות לעשות את זה. מה זה ביטול פטורים? יטילו מס על קצבאות ילדים, יטילו מס על שוק ההון, יטילו מס על קופות הגמל. זה הפטורים שישנם.

אמנון רובינשטיין:

אני מבקש ממך, אדוני היו"ר, לקבוע דיון בנושא הרפורמה בסוף חודש יוני.

אברהם שוחט:

הוא הבטיח לנו בפברואר או במרץ. בשבוע שעבר היו צריכים לדון פה בהבטחה של עמותת היובל על 12 וחצי מיליון. אישרנו, חיכינו, והאדם היה בביניין ולא הגיע לפה. אז התגלגלה השמועה שלא רק שהפנייה שלנו היתה לאור העובדה שהוא חסך כספים והתנצל, אלא שכעת יושבים ומכינים תוכנית פעולה יותר נרחבת לתקציב. אני לא חושב שזה מכובד שיו"ר עמותה ביקש את הדיון.

היו"ר אברהם רביץ:

הוא ויתר על ה-12 וחצי. כך אנחנו רואים את זה.

איור קירשנר:

היתה פה אי הבנה. נודע לו מהאוצר שמכינים בקשה חדשה ולכן ה-12 וחצי בטל. היום הגיעה פנייה חדשה ל-22.

אברהם שוחט:

מה קרה להחלטה של 12 וחצי?

איור קירשנר:

במקום ה-12 וחצי הנוסף הגישו 22.

חיים אורון:

כמה נשאר עוד שם?

אברהם שוחט:

אחרי 12 וחצי נשאר 60.

חיים אורון:

ועוד 22 וחצי.

איור קירשנר:

יש תוספת של 10%.

אברהם שוחט:

זה מתוך ההרשאה להתחייב.

היו"ר אברהם רביץ:

יש לנו החלטה שהוא צריך לבוא לכאן עם תוכנית, כי הרי לא יעלה על הדעת שנאשר את זה עכשיו.

חיים אורון:

אני מציע שהשיבה תהיה באחד הביתנים של התערוכה.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו עוברים לסעיף הבא: צו לעידוד השקעות הון (סיווג איזורי הפיתוח).

אברהם שוחט:

אני חושב שצריכה להיות פנייה של שר המסחר והתעשייה אל שר האוצר, על פי אישור של ועדת שרים לכלכלה, ואז להעלות את זה.

דוד ברוך:

הממשלה הקודמת נתנה מעמד של סיווג זמני לשורה של ישובים, שהמעמד שלהם פקע באוגוסט 1997. הממשלה דנה בספטמבר 1997 בנושא, ולמעשה היא החליטה להאריך את ההחלטה של הממשלה הקודמת בשנתיים נוספות עד אוגוסט 1999.

בתוך התהליך הזה בוצעו מספר שינויים. מבחינה תעשייתית, ואני מדבר רק בקטע של חוק עידוד השקעות הון, ההחלטה הזאת נוגעת ל-10 נקודות ישוב עיקריות שנהנו ממאמץ לאומי והן: עפולה, נצרת, כרמיאל, קירית גת, מגדל העמק, יוקנעם, תרדיון, ציפורי.

מתוך סך האישורים, היקף ההשקעות וגם הביצועים של ההשקעות, מזווית ראייה של מרכז השקעות, האיזורים האלה תופסים נפח של כמעט 50% מהפעילות שלנו.

מיכאל קליינר:

במקומות האלה.

דוד ברוך:

במקומות שלגביהם היתה החלטה להארכה. מה שכלול בסעיף א'.

מיכאל קליינר:

אלה הם איזורים שהם א' או ב'?

אברהם שוחט:

א' נקודתי בתחום ב'.

דוד ברנד:

לישובים שהקראתי יש מעמד קבוע כב' והחלטה זמנית לתת להם א'. מבחינה תעשייתית הם הלב של ההחלטה. זאת העניבה של הפעילות התעשייתית בעיקר בצפון.

חיים אורון:

כמה אחוזים?

דוד ברנד:

קרוב ל-40%. לצורך העניין 46% מהאישורים, 43% השקעות וכו'. בדרום יש לנו רק את אינטל. במחוז הצפון רוב הישובים הם ישובים בעלי מעמד זמני ותופסים למעלה מ-50% מהפעילות.

היו"ר אברהם רביץ:

זאת אומרת שאנחנו לא מדברים על אלה שהם בין כה וכה נמצאים בהגדרת קבע כמו אופקים למשל? כלומר אנחנו לא מדברים על א' קבוע אלא אנחנו מדברים על א' שהיא זמני.

אחמד סעד:

בצו לעידוד השקעות הון כתוב איזור עדיפות לאומית א' יהיה אחד מאלף, ופה אתם סופרים 5, אז איך תהיה הגישה לבחור אחד מהם?

דוד ברנד:

כולם. אנחנו רואים שהארץ מחולקת לשלושה צבעים. הירוק זה איזור פיתוח א', הוורוד זה איזור פיתוח ב' והבהיר זה מרכז הארץ.

אברהם שוחט:

חוץ מיהודה ושומרון.

דוד ברנד:

לפני שנה הוועדה אישרה לכל יהודה ושומרון ועזה איזור פיתוח א'.

צבי הנדל:

לכולם?

דוד ברנד:

כן.

אברהם שוחט:

אני מציע פה לשנות, ואני מקווה שתבינו שמעבר לקו הירוק זה לא יכול להיות

איזור פיתוח א' כי זה משבש את השירות. בשיכון ובמס הכנסה זה על כל השטח.

דוד ברוך:

בתוך הכתמים הוורודים אפשר לראות משולשים ועיגולים, שאלה ישובים בעלי מעמד זמני, ועליהם אין מיסוד בירושלים. במסמך שמפורט כאן מתוארים השינויים העיקריים. בגדול יש שלושה שינויים עיקריים: 1. הוארך התוקף הזמני של הישובים שהקראתי. 2. הוגשו שינויים קטנים 3. התקבלה החלטת ממשלה נפרדת לגבי שלושה ישובים שהם: עכו, אשקלון וקרית מלאכי, שלגביהם הוחלט שרק לענייני היי-טק הם יוכרו במעמד זמני של איזור פיתוח א', וביתר המקרים מעמדם של הישובים האלה הוא מעמד של איזור פיתוח ב'.

סופה לנדבר:

למה להם כן ולטביה לא?

אמנון רובינשטיין:

אתם מאריכים גם את השנתיים וגם את הארבע שנים?

דוד ברוך:

אנחנו מאריכים לכולם בשנתיים, פרט לירושלים שבה אנחנו מאריכים את איזור תעשייה עטרות ל-5 שנים, ולירושלים בכללותה, לעניין מפעלי היי-טק איזור פיתוח א', גם כן ל-5 שנים. כל היתר זה הארכה של לוח זמנים אחיד עד אוגוסט 1999.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מתבקשים לאשר את עשרת הישובים האלה?

דוד ברוך:

את כל מה שמפורט פה.

דוד ברוך:

שני דברים עיכבו מעט את הצו. היו פה גם בעיות משפטיות כאלה ואחרות. היה פה נסיון ליצור איזורי תעשייה משותפים, שהם ורק הם יהנו ממעמד של איזור פיתוח א'. חלק מהאיזורים הגיעו לחתימה על מנהלות משותפות. יש איזורים נוספים שהם: אלון תבור, צומת גולני ומפעלי העמק, שהמו"מ כרגע נמשך איתם. ברגע שהמו"מ יושלם ותהיה הסכמה על הקמת מנהלת משותפת...

אופיר פינס-פז:

מה זה מנהלת משותפת?

דוד ברוך:

מנהלת משותפת זה הסכמה על הקמת איזור תעשייה מרחבי כך שתהיה שותפות של הרשויות והמועצות האיזוריות בניהול ובחלוקת הארנונה. זה בסך הכל יוצר מאסות קריטיות, כי היום כל אחד מנסה לפתח משיקולי ההון בחצר האחורית שלו. לגבי חלק מאיזורי התעשייה יש כבר הסדרים והבטחנו לא לעכב יותר.

אברהם שוחט:

אלון תבור זה איזור תעשייה מובהק.

דוד ברוך:

יש חלק במו"מ שהוא בין המועצה האיזורית ובין עיריית עפולה, והוא עדיין לא הושלם. החלטנו שאנחנו לא מחכים יותר. אנחנו נמצאים בסיטואציה משפטית לא נוחה, למרות שהצו כפי שהוא הוגש לכם ותחולתו היא מספטמבר 1997 - תחולה רטרואקטיבית.

אברהם שוחט:

מה קורה למישהו שהגיש בקשה בינואר לגולני או לאלון תבור?

דוד ברוך:

נכון לרגע זה גם כרמיאל, עד שלא תאשרו, היא במעמד של פיתוח ב'. ברגע שתאשרו אז יהיה לה מעמד רטרואקטיבי. ברגע שיוסדר הצו בין עפולה לבין המועצה האיזורית, הצו יבוא לכאן ותחולתו תהיה מיום החלטת הממשלה. זה עניין של שבועות ולא יותר מזה.

סופה לנדבר:

למה אשקלון כן ואשדוד לא?

אברהם שוחט:

יש הבדל גדול מאוד בין התשתית התעסוקתית והתעשייתית באשקלון לבין אשדוד, לכן עוזרים בסכום מסויים לאשקלון. אני לא חושב שאם עוזרים לאשקלון אז אוטומטית צריך לאשר גם לאשדוד.

לממשלה יש גישה פוליטית מסויימת לגבי יהודה ושומרון ויש לה רוב בכנסת, וזאת זכותה לעשות את המדיניות שלה, אבל גם בממשלה הקודמת הבחינו בין קילומטרים מהקו הירוק ובין גב ההר או הביקעה. זה בעצם הרציו של מתן איזורי עדיפות. הוא אף פעם לא היה פוליטי. השיקול היה שיקול של פיתוח ענייני.

נדמה לי שמשם הכנסה נותנים בצורה סוחפת. בהחלטה קודמת של הממשלה, שאני מניח שהיא אושרה כאן, עברו גם באופן סוחף על נושא של חוק עידוד השקעות הון. בשיכון היתה תבונה לשחק עם העניין בהתאם למרחקים. מישהו שהתיישב בדימונה ומישהו שהתיישב בגבעה מרוחקת ליד שכם קיבל אותו דבר. על זה אפשר להתווכח. אין שום הגיון שנושא התעשייה יהיה בצורה כפי שהוא קיים היום.

אהוד אולמרט מנסה לעשות א' וא'+, כי כמובן שבתעשייה רגילה ירושלים היא ב'. זה הרבה יותר הגיוני שילכו החוצה מירושלים למעלה אדומים, למישור אדומים או לכל מיני מקומות כאלה. אין הגיון שבאופן אוטומטי קילומטר מעבר לקו הירוק יהיה איזור פיתוח א', בסביבה שיכולה להיות לא ב' או לא לקבל שום הטבה.

חיים אורון:

בדרך כלל הגבול הוא 0.

אברהם שוחט:

חוץ מאיזור ירושלים. אני מקווה שהוועדה תתן את דעתה בכל הסיפור, ואני

מקווה שיהיה רוב בוועדה לפנות לממשלה ולהגיד: תחזרו אולי גם אם שני קוי תיחום של איזור יהודה ושומרון. אני מתפלא על ההחלטה לגבי משגב ועין דור.

דוד ברוך:

זה לא כל משגב, אלא זה המועצה האיזורית משגב. למעשה, במרחב התעסוקתי של משגב יש את תרדיון, לבון וכרמיאל.

אברהם שוחט:

מי לא?

דוד ברוך:

בכל מצפה יש בקשה להקים מפעל תעשייתי. אם תיקח את התחום של מועצה איזורית משגב, תראה שבטווח של 10 דקות נסיעה אתה מספק להם הזדמנויות תעסוקתיות בסדר גודל לא קטן.

חיים אורון:

הדיון הזה הוא קצת מינורי כי הוויכוח הזה הוא לא על שולחנינו. אף אחד לא יצליח להוציא מהמחשב מפת איזורי עדיפות שהיא חפה מכל מיני הטעיות וכל מיני סטיות. העיוות שנוצר ממה שאמר אברהם שוחט הוא לא קשור בלמה העבירו את זה על יד ג'וליס ולא העבירו למקום אחר. העיוות הוא בכך שהלבן שמופיע במפה הזאת הוא בעצם חתוך, הירוק מגיע עד לכפר סבא לא על יד ערד וגם לא על יד הגולן. אלה נימוקים של עדיפות כלכלית נטו.

אתה לא יכול להגיד שאתה נותן איזור עדיפות לאומית א' בשכונות הישנות בתל-אביב, כי זה הפסד, אבל זאת המפה הזאת. הדבר הזה מעוות ומעוות. זה שהוא כרגע לא פוגע, זה בגלל שאין השקעות והמציאות הפוליטית היא כזאת שאין גם השקעות שם. אני זוכר מה עשה איזור ברקן לאופקים ולשדרות. זה כאילו לא מונח על השולחן, אבל זה כן מונח על השולחן.

יהודה הראל:

ברקן הוא לא על הקו הירוק, ובגלל זה לא כל כך משמעותי.

חיים אורון:

הגישה של פיתוח איזורי תעשייה איזוריים היא נכונה, גם בהיבט של הארנונה וגם בהיבט התעסוקתי. אני לא יכול להתעלם מההרגשה שבמקרה הטוב סעיף 2, שמופיע בנייר של הדס פרבר, גורם להרבה בעיות, ובמקרה הרע אני מקווה שלא בזדון. יש הבדל בין ישוב חדש לבין מושב ומצפה שלא קיים ושרוצה מפעל אצלו. אז אומרים לו: אתה רוצה מפעל אצלך, סע 10 קילומטר כי שם פיתחנו איזור תעשייה.

יש שלושה או ארבעה קיבוצים שיש להם מפעלים בני 30 או 40 שנה שקיימים באותו מקום. אני מדבר על דברת, עין דור, גזית ואחיהוד. אף אחד לא מעלה על הדעת, מבחינה כלכלית, להגיד להם: קחו את המפעל ותעברו למקום אחר. המפעל בגזית חגג עכשיו 30 שנה. זהו מפעל מאוד מצליח. בתוכו יש 40% עובדים שהם עולים חדשים. זה סתם דיבורים וזאת פגיעה בעובדים. כל האיזור סביבם הוא איזור פיתוח א'.

דוד ברוך:

זה איזור פיתוח ב'.

חיים אורון:

לכל המקומות על ידס אתה נותן איזור פיתוח א'.

דוד ברוד:

לישובים. האיזור עצמו בכתם ורוד.

חיים אורון:

אי אפשר להגיד שפה זה מוניציפלי ופה זה נקודתי. אני לא מציע להרחיב שום דבר. אני טוען שגזית, דברת, עין דור ואחיהוד צריכים לקבל דחייה בשנתיים. בכך לא פגעו באף אחד. התוצאה של כל ההחלטות שהתקבלו אחת על השנייה היא, שיש פה ארבעה מפעלים קיימים, שלפחות שניים מהם טובים.

היו"ר אברהם רביץ:

באיזה קטגוריה הם?

חיים אורון:

הם עכשיו בא' זמני, והזמני תיקני. אלון תבור קרוב אליהם, אבל הם לא יקחו את המפעל ויעבירו אותו לאלון תבור. המשמעות שלהם זה לא לא להקים מפעל.

חלק גדול מההשקעות הם בפיתוח של מפעלים ומערכות קיימות. לא תמיד מתחילים מ-0. יבואו ויגידו להם: אנחנו לא רוצים שתקימו מפעלים חדשים בגזית ובדברת, אלא תקימו מפעל חדש איפה שיש לכם הטבות.

היו"ר אברהם רביץ:

זה מה שהם אומרים.

דוד ברוד:

זה בתנאי סיוע של איזור פיתוח ב'.

חיים אורון:

אני מקבל עשרות מכתבים מהישובים שאומרים: למה אנחנו בחוץ.

היו"ר אברהם רביץ:

לפי המפה החדשה בתוך איזה איזור הם נמצאים?

דוד ברוד:

המעמד הקבוע שלהם הוא ב'.

היו"ר אברהם רביץ:

ובטביבה שלהם?

דוד ברוך:

בטביבה שלהם סימנו רק את איזורי התעשייה הגדולים. אלה איזורים של איזור תעשייה מרחבית.

חיים אורון:

הצירוף של מועצה איזורית גליל תחתון ועפולה דופק שלושה קיבוצים. אף אחד לא יקבל את זה. דוד לא יבוא ויגיד שמשרד המסחר והתעשייה רואה אתגר לקחת מפעל ליצור כבלים אופטיים בעין דור ולהזיז אותו למקום אחר. אין לזה שום הגיון, כי זה מפעל שקיים ועובדים בו 150 איש. לאן יעברו לעבוד, ולמה שיעברו לעבוד במקום אחר? אני לא יודע איך יתפתחו איזורי התעשייה. לא במקרה גם הממשלה החליטה על החלטה של זמניות.

היו"ר אברהם רביץ:

מה יכול להיות אם נענים לבקשה שלהם? באיזו מידה היא יכולה להיות גורפת לדברים דומים אחרים?

אברהם שוחט:

כן, כי זה מצב קיים.

היו"ר אברהם רביץ:

שלושת הקיבוצים האלה הם מקרה יחיד.

דוד ברוך:

ברמה המיידית אלה הדברים, ואין יותר ממה שרשום כאן. ברמה המעשית זה אומר שאתה לא יכול לעשות שינוי במעמד של איזור, מאחר ובכל איזור שבו נתקבל החלטה לעשות את השינוי, יש מפעל קיים שיכול להיות שלא מסוגל לעבוד. בגירסה הראשונה היתה מחשבה ליצור אפליה בין יוקנעם ומעלות או קרית שמונה. זה לא פסול. מיד באו המפעלים, שהם מפעלים עתירי הון, ולא הסכימו לזה.

חיים אורון:

כאשר אתה אומר יוקנעם, אני לא אומר שתתן להזורע. אני מקווה שיקנעם א' והזורע לא, למרות שהמרחק ביניהם הוא חצי קילומטר.

היו"ר אברהם רביץ:

למה פה אתה כן אומר?

חיים אורון:

כי הם עכשיו במעמד זמני של א'.

היו"ר אברהם רביץ:

שלושת הקיבוצים האלה הם היחידים שבמעמד זמני של א'? רק אותם אנחנו לא מכניסים?

יורי שטרן:

במציאות של היום אתה צריך להוריד. אין לך מצב טוב באף מקום בארץ.

אברהם שוחט:

גם את סעיף 3 מוציאים עד להסדר.

דוד ברוך:

החלטת הממשלה חלה עליהם, והם יחזרו בפעולה רטרואקטיבית מספטמבר.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מעבירים את רוב ההחלטות הענייניות בהסכמה. אם יש שלושה קיבוצים בתוך הקטגוריה הזאת, אז בוא נכניס אותם. למה שנפלה בין דין לדין?

דוד ברוך:

ההחלטה הזאת היא לא החלטה דרמטית שמשנה את פני ההחלטה. היא כן החלטה תקדימית במובן זה שאתה מחזיר את גזית בחזרה לא'.

אברהם שוחט:

אם זה יבוא ביחד עם עפולה, מגדל העמק וכיוצא בזה.

דוד ברוך:

לא, אבל אתה רוצה ליצור מוקדי תעסוקה מרכזיים גם בדרום וגם בצפון, אחרי הרבה מאוד שנים שהתפזרנו בכל מקום. כרגע אנחנו לא מצליחים לצאת. לא יצרת שום אפליה לטובה של איזורי התעשייה המרחביים.

אברהם שוחט:

אפילו שאין מפעל בקיבוץ ומוצאים מפעל בחצר של אדם, לא הגיוני להגיד לו שילך 5 קילומטר.

יהודה הראל:

הגיוני מאוד.

דוד ברוך:

מכיוון שאת רוב הקיבוצים באיזור הצפון ובאיזור הדרום אי אפשר להוציא מחוץ לחצר המשק, אז אתה חייב להקנות להם מעמד מסויים.

אברהם שוחט:

להפך.

היו"ר אברהם רביץ:

השאלה היא למה בני מושב יכולים ליסוע למקום המרחבי ובני הקיבוץ לא יכולים ליסוע לשם?

דוד ברוך:

זה נגזרת של החלטת ממשלה, ואנחנו גם ככה בסיטואציה לא נוחה.

חיים אורון:

אני מדבר איתכם כבר חצי שנה. כל מי שדיברתי איתו אמר לי שאני צודק.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מוסמכים לצרף את שלושת הקיבוצים האלה?

אברהם שוחט:

אם הממשלה תסכים לזה.

צבי הנדל:

אנחנו מוסמכים לבקש מהממשלה. אנחנו יכולים להתנות את זה ולא לאשר את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

האם אתה יכול לקחת אחריות לעניין הזה?

דוד ברוך:

כן, אבל לא הייתי רוצה שהדבר הזה יהיה בוויכוח בין משרד התעשייה, משרד ראש הממשלה ומשרד האוצר. יש חבילה גדולה של איזורים שטוענים כל הזמן לשיפור מעמד. קחו לדוגמה את ירושלים. חלקם לגיטימיים יותר וחלקם לגיטימיים פחות.

היו"ר אברהם רביץ:

הייתי רוצה שקיבוץ חפץ חיים יעבור לתיירות.

מיכאל קליינר:

אני חושב שאור עקיבא, שיש בה אבטלה גדולה, צריכה להיות איזור עדיפות.

חיים אורון:

לא מדובר בתוספת או בשיפור של אף אחד. מכל עשרת אלפים הישובים בארץ יש שלושה ישובים שמעמדם הורע, למרות שהמשפט הראשון בהחלטת הממשלה אומר שלא פוגעים במעמד של איזורי פיתוח לצורך תעשייה בהצעה הנוכחית.

צבי הנדל:

דרך קבע. עד עכשיו זה היה זמני.

חיים אורון:

להפך, האריכו את הזמניות בעוד שנתיים לגבי כולם. מדובר היה להאריך את הזמניות כמו לגבי אחרים. זה לא אומר להזיז אותם.

מיכאל קליינר:

אני רוצה לשמוע אם זה עיוות. אם הממשלה טרחה להוציא את שלושת הקיבוצים האלה, כנראה שיש לה סיבה טובה.

היו"ר אברהם רביץ:

אני רוצה לדעת מה הסיבות.

דוד ברוך:

אנחנו ממילא נצטרך לחזור אליכם עם שלושת ההסברים, ואני מקווה שזה לא יהיה יותר משבועות מהיום. אני מציע לדחות את העניין הזה לאותו דיון. אני מבקש שלא תחזיקו את נצרת, את עפולה וכו' במצב של חוסר ידיעה.

צבי הנדל:

הגיע הזמן שיתייחסו למרחב שנקרא יהודה שומרון ועזה, כמו שמתייחסים לכל מדינת ישראל. לא צריך לעשות מזה ויכוח פוליטי תמידי, כך שמה שקורה ביש"ע אסור לדבר עליו. אני חושב שצריך לדבר על זה עניינית לגמרי. יש מקומות שצריך לעזור להם ויש מקומות שלא צריך לעזור להם. לא צריך ליצור נקודות חיכוך, איפה שלא צריך, בין האוכלוסיות השונות.

אתמד סעד:

איך זה שבאיזור עדיפות לאומית א' לוקחים את אבו סנאן ואת ג'וליס, ואילו את כפר יאסיף, שיש בו עובדים מיומנים, לא לוקחים. למה לא לוקחים את כפר יאסיף, הרי כפר יאסיף ואבו סנאן הם אחד בתוך השני? לוקחים את ירכא, ג'וליס ואבו סנאן ולא לוקחים את כפר יאסיף. לוקחים את כרמיאל, ולעומת זאת ארבעה ישובים ערביים ליד כרמיאל לא לוקחים. כאן לא לוקחים בחישוב את כל הכפרים שבהם יש מוקדי אבטלה.

כפר כנה ומשהד הם גוש אחד. אם מדברים על איזורי תעשייה או מוקדי תעשייה איזוריים, אז יש את המקומות האלה שמבחינה סוציו אקונומית הם על הפנים. אני לא יודע למה לא לוקחים בחשבון את הדברים האלה. תמיד טענתי שהישובים הערביים אינם קיימים על מפת התיעוש במשרד שלכם. אתם לא חושבים להכניס אפילו היי-טק לישובים הערביים.

מיכה גולדמן:

ואם נותנים, אז קובעים מחיר קרקע כך שאף אחד לא ירצה.

יהודה הראל:

אני רוצה לשבח ולזרז את הנושא הזה של הריכוז. התופעה הזאת שלכל ישוב יש איזור תעשייה משחיתה את הגליל.

היו"ר אברהם רביץ:

אתה מתכוון מבחינת הנוף.

יהודה הראל:

מבחינת המשאב העיקרי וכמעט היחיד שיש לו, שזה הנוף והטבע. אנשים לא

אוהבים לחיות ליד בתי חרושת, מוסכים, מסגריות וכו'. הסיבה היחידה לזה זה הארנונה, אחרת היינו מגיעים למצב שישוברים היו נאבקים על זה שאצלם יהיה איזור התעשייה. אין סיבה שאיזור ציפורי, שלצערי הקימו אותו ושהוא מיותר והיו מספיק איזורים בלעדיו, לא ישותף בארנונה. גם הכפרים הערביים שבסביבה צריכים לבנות את התעשיות שלהם. זהו מרחק של חמש דקות נסיעה, וזה לא אסון אם הם לא יקופחו בארנונה. אני בטוח שאפשר יהיה להסכים איתם. אני לא יודע אם אפשר להסכים עם מי שמקבל את הארנונה שם.

היו"ר אברהם רביץ:

אפשר לעשות חלוקת ארנונה.

יהודה הראל:

גם אותו צריך לכפות. אין סיבה שבגליל יהיו מאות איזורי תעשייה. את הקטע הזה צריך לעודד למען הגליל ולמען איזורים אחרים, כדי שאיזור תעשייה יהיה איזור תעשייה רציני עם כל השירותים ולא איזה BACK YARD. הגיע הזמן לעשות את זה.

לגבי הקיבוצים יש שתי דיעות. אין שום הגיון לבנות מפעל בתוך חצר של הקיבוץ, וזאת בגלל שרוב העובדים באים מאותו איזור של עיר פיתוח. בכלכלה מתקדמת אחת הדרכים להרוויח ממפעל זה למכור אותו ולעבור למפעל אחר.

היו"ר אברהם רביץ:

אף פעם הוא לא יכול למכור אותו.

יהודה הראל:

ואם הוא לא מוכר אותו אז הוא מקבל מיטרד נוראי. הוא מוכר אותו בגלל שהוא רוצה לעבור לטכנולוגיה יותר מתקדמת, בגלל שהוא לא מתאים או בגלל שהוא מצליח והוא רוצה את הכסף בשביל לעבור למקום אחר. אנחנו מכירים את זה בתעשיות בכל העולם וגם בארץ. הקיבוץ מקבל איזה קיבעון בנושא הזה. סיבה שלישית היא הנושא האקולוגי. פעם ההשקפה היתה שאין דבר יותר יפה מאשר מפעל. היום כולם חושבים שטבע יותר יפה ממפעל. גם המפעל רוצה להנות מהתשתיות שישנן באיזור התעשייה.

היו"ר אברהם רביץ:

ח"כ חיים אורון דיבר על מפעלים קיימים.

יהודה הראל:

אצלינו אפילו את הרפת הוצאנו מהישוב, כי זה לא משפר את היופי של הישוב. אפשר ליסוע ארבעה קילומטר לראות את זה.

נסים דהן:

יש לכם שטחים בלתי מוגבלים? אפשר להוציא לאיפה שרוצים?

חיים אורון:

הוציאו את זה מהקיבוץ לנוף.

יהודה הראל:

לא הוציאו את זה מכל קיבוץ. העבירו לקיבוץ אחד רפת של שלושה קיבוצים. אני מכיר הרבה קיבוצים, כולל קיבוץ שהייתי בו פעם, קיבוץ מנרה, שהקים את המפעל שבאיזור התעשייה קירית שמונה מהשיקולים שאמרתי. הוא כבר מכר אותו, כי לא כל מפעל מצליח.

הבעיה שנשארה היא לגבי המפעלים הקיימים, שאותם אנחנו לא נחתוך. אנחנו צריכים למצוא את הדרך איך לפתור את הבעיה הזאת בלי ליצור תקדים שיזעיק ישובים אחרים להקים איזורי תעשייה. צריכה להמצא הדרך כך שידובר בשלושת המפעלים בלבד ולא בתעשיות נוספות, כי אחרת נוצרים איזורי תעשייה. הפתרון הוא הרחבה של שלושת המפעלים האלה. אם ימצא ניסוח מתאים אז אני אהיה בעדו.

אני מציע לחשוב פעמיים אם עדיף פיתוח תעשייה באיזורים שקרובים לקו הירוק, או פיתוח תעשייה באיזורים שנמצאים בגב ההר. אני לא בטוח, ולכן אני מציע לחשוב על זה.

אברהם שוחט:

הרציו שעובד על הנגב והגליל צריך גם לעבוד על יהודה ושומרון.

יורי שטרן:

אני לא חושב שהחלטה לבטל את המעמד הזמני של ארבעת המקומות היא כל כך עניינית. אני חושב שהמצב במשק הוא לא מצב כזה שצריך לגרוע במעמדם של ישובים כאלה או אחרים. סך ההשקעות לא יגדל מזה שישארו עוד כמה ישובים בעלי מעמד. זאת אומרת החלוקה הטריטוריאלית לא תושפע בצורה דרמטית מזה שהם ישארו במעמד הנוכחי שלהם. המצב התעסוקתי בגליל הוא לא מי יודע מה, לכן לפי דעתי זה לא הזמן. אם זאת היתה תיזה מקיפה, כמו שהיו מידי פעם שינויים מהותיים במפת איזורי העדיפויות, אז אפשר היה לדון בזה. בשביל סתם איזה שמטריה שפה מוסיפים ולכן יש צורך באיזה שהוא מקום להוריד, אז זה סתם מיותר.

מיכה גולדמן:

במעלה אפרים יש את אותה תחושה כמו בגליל ובנגב. הם הולכים עכשיו להרחבת ישובים. כדי לקלוט 200,250 משפחות בבקעת הירדן, אם אתה לא תיצור להם תשתית כלכלית, אז לא יבואו לגור שם. אומרים להם שהם יעבדו בברקן. אם אומרים להם לעבוד בברקן אז זה אותו דבר כמו שתגיד לאיש הגליל שיעבוד בחיפה או לאיש הנגב הרחוק שיעבוד בקרית גת או בתל-אביב. אנחנו צריכים לעשות הפרדה גמורה כאשר אנחנו מדברים על איזורים שיש להם יעדים לאומיים של פיזור אוכלוסין, ואני כרגע לא נכנס לויכוח הפוליטי בין יהודה ושומרון ובין הגליל והנגב ואיזורים במרכז הארץ.

כאשר אני בא ואומר שצריך לחזק את צוחר או שאני אומר שצריך לחזק את איזור התעשייה בגליל המערבי, אני אומר שלוועדת הכספים יש תפקיד לא רק לעסוק בפרוטה של התקציב הלאומי, אלא היא צריכה לתת תשובות לדיונים שמתקיימים. יש בעיה אמיתית ומשבר עמוק בשילטון המקומי, שכולל גם את המגזר הערבי וגם את המגזר היהודי.

אם הייתי צריך לתת תשובה לאומית, והייתי צריך להיות שר האוצר של מדינת ישראל, הייתי אומר: רבותי, אנחנו לא יכולים לעבוד בפרוסות. כאשר אני רוצה להגיע להסדר חובות של רשויות מקומיות, אני צריך לתת את התשובות באמצעות הכלים האחרים שעומדים לרשותי.

אם אני רוצה לתת תשובות למשבר של הרשויות הערביות, אני חייב לדעת ולהסתכל על העניין בצורה רחבה, לבוא ולומר שאני הולך להקים איזור תעשייה מרחבי. אנחנו צריכים להתרגל לדבר על איזורי תעשייה מרחביים. יש כמה מודלים כאלה בארץ. אנחנו צריכים להיות מספיק חזקים כמשרד האוצר לבוא ולומר למשרדי הממשלה האחרים: רבותי, כמו שיש הכנסות וכמו שיש הוצאות, אנחנו צריכים לדעת שאיזור התעשייה של צחור, שהוא של חצור צפת וראש פינה, צריך לתת תשובה גם לטובא זנגריה. אני צריך לבוא ולומר לגליל העליון שיש איזור תעשייה אחד שנותן תשובה למבואות חרמון, לגליל העליון, לקרית שמונה ולמטולה.

אנחנו בכיס אחד מדברים על הוצאה. אנחנו צריכים לחשוב איך אנחנו נותנים פתרון להכנסה. אנחנו צריכים להתחיל לבנות מערכת שמתייחסת לרוחב של הבעיות ולא רק לפרושה פרושה.

נסים דהן:

כל הויכוח הוא בחלוקה של ההכנסות, כי אחד מטובא זנגריה יכול לפתוח מפעל באיזור התעשייה צוחר. הבעיה היא איך מתחלקות ההכנסות.

מיכה גולדמן:

לראש המועצה של זנגריה אין שום מוטיבציה ללוות את אותו תעשיין שמגיע. אנחנו מעבר לקואליציה ואופוזיציה רוצים גם לראות בטווח הארוך איך מגיעים לפתרון נכון בעניין. יש מה שנקרא החלטות הסטוריות, שאתה לא יכול למחוק אותן ולעשות אותן ביום אחד. יש גם עלויות כספיות שלא כל כך מסתדרות.

להעביר את טלדור לאיזור התעשייה אלון תבור זה טירוף, משום שהעלות של המעבר היא פשוט מטומטמת. אותו דבר אם תחליטו להעביר את פלזית מגזית. כאשר אתה הולך על מפעל חדש או על נושא חדש, אז בוודאי שלמשרד התעשייה יש את היכולת לבוא ולהכתיב לקיבוץ עין דור ולהגיד לו: אדוני, אתה סמוך לאיזור תעשייה אלון תבור, שם תקים את המפעל החדש שלך.

אנחנו חייבים להתמודד עם כל הבעיות המורכבות. יש משבר בחקלאות מצד אחד, ויש משברים אחרים מצד שני. ראש המועצה של מעלה אפרים וראש המועצה האיזורית של בקעת הירדן טוענים שהם לא יכולים להחזיק מערכת חינוך ולהחזיק מערכת קהילתית באמצעות מתנ"סים, משום שמספר האוכלוסין שלהם הוא כזה שהם צריכים לחיות על המענק של משרד הפנים. לכן אנחנו חייבים לבוא ולעודד את איזור התעשייה של מעלה אפרים מול איזור התעשייה של אריאל וברקן.

אם אני רוצה לתת עדיפות ליהודה ושומרון, אז צריך לתת לאיזור הרחוק ממרכז הארץ. ברגע שאתה נותן לאיזור הסמוך לרמת השרון או לצומת מורשה, זה בא על חשבון חצור, אופקים וקרית שמונה. זה המקום שיכול להעסיק עוד 200 עובדים באיזור חצור ועוד 200 עובדים באיזור קרית שמונה. אם אני רוצה לעודד אותו, אני צריך לתת לו את התמריצים באותם האיזורים ששם אני רוצה לרכז את האוכלוסין ולעשות את המאמץ. צריך לפעול בצורה רחבה על-מנת לתת תשובות לכל הדברים יחד.

נסים דהן:

אני חושב שהקבוצה של איזורי תעשייה צריכה להיות במקומות שיש בהם אבטלה יותר גדולה. שם צריך לעודד את איזורי התעשייה, וזה לא משנה אם זה במרכז הארץ. אם יש מקומות ספציפיים ששם יש מוקדי אבטלה מקומיים, שם צריך לעודד. זה לא משנה אם זה בגב ההר או במרכז הארץ. אם יש לנו בעיה של עובדים ושל אבטלה קשה, ואם האבטלה הזאת בדימונה, אז שם צריך לעודד. זה לא בגלל שזה רחוק, אלא בגלל ששם יש אבטלה.

יהודה הראל:

באור עקיבא יש אבטלה מאוד גדולה ויש שם הרבה מאוד מפעלים. אתה מציע להקים שם עוד מפעל?

נסים דהן:

לא להקים עוד מפעל, אלא לקחת את איזור התעשייה באור עקיבא ולתת לו איזור עדיפות.

אברהם שוחט:

בחוק עידוד השקעות הון דיברו על פיזור אוכלוסייה. לתת כל שנה במקום כזה או אחר זה הריסה של כל העניין. גם ככה זה חוק לגמרי לא פשוט. לבוא ולתת למרכז הארץ להיות איזור פיתוח א', זה הדבר הכי חמור שאפשר לעשות.

נסים דהן:

במקומות שיש אבטלה.

יהודה הראל:

המובטלים ממשיכים להיות מובטלים.

נסים דהן:

אם באותו מקום יש אבטלה, אז מדוע שהמובטלים לא יעבדו?

חיים אורון:

העניין יותר מורכב. המובטלים באור עקיבא הפגינו באיזור התעשייה, בטענה שהאיזור מלא באנשים מבחוץ ולא בהם. זה היה ממש בשבוע שעבר.

יהודה הראל:

אז תקים עוד מפעל.

חיים אורון:

זה יותר מורכב מאשר רק לחלק איזורים.

נסים דהן:

זה לפחות אחד השיקולים שצריך לקחת בחשבון.

דוד ברוך:

הגישה היא מסובכת, כי יצאנו מאיזה שהיא מציאות שאנחנו נמצאים בחצר האחורית של כל ישוב. הנסיון לצאת מהחצרות האלה לאיזורי תעשייה מרחביים, שנותנים פתרון תעסוקתי ומנסים לפתור את בעיית הארנונות, זה על ידי יצירה של מודל של מנהלת משותפת. תדעו לכם שהדבר הזה נלקח בצורה שיטתית. בשנה שעברה היה אפילו קורס למנהלי איזורי תעשייה, וביולי הקרוב מתחיל קורס נוסף. יש נסיון לתקוף את הנושא בצורה הכי מקצועית שאפשר, ואני חושב שלאורך הזמן זה יתן את עיתויו. כמובן שלא בטוח הקצר כי אנחנו עדיין מפוזרים.

באשר לשלושת הישובים, חיים אורון דיבר איתי ודיבר עם גורמים נוספים, זאת בעיה נקודתית, אבל את הכיוון העקרוני אני מודה שהממשלה לא תוכל לקבל. אחרת זה אומר, שבגלל שיש מציאות פיזית של מפעלים מסויימים בשטח, לעולם לא תוכל לשנות את איזור הסיווג, כי תמיד תבוא טענה שאין הגיון להרים את המפעל ולהעביר אותו לאיזור פיתוח א'.

אברהם שוחט

אפשר לומר שהמפעל קיים.

דוד ברוך:

אז אם כך, לעולם לא תוכל לשנות את המפה. 60% מהפעילות היא פעילות של הרחבות, ורק 40% היא פעילות של הקמות.

חיים אורון:

אם היית אומר לי שאתה מוציא את אלון תבור, צומת גולני ועפולה, ומשנה את איזורי העדיפויות, הייתי הולך איתך. מה שנוצר כרגע זאת מציאות שאתה יכול לקרוא לה נקודתית. רק תודיע לוועדה שכאשר יביאו לאישור את אלון תבור ואת צומת גולני, שאגב אלה מקומות שממש נושקים לישובים האלה משני הצדדים, הם יאושרו. אחרת אני אתחיל עם רויזיות. זה פשוט עוול לא מוצדק. זה לא רק חברי קיבוצים, אלא קחו למשל גם את גזית, ששם עובדים 40 עולים חדשים. מה ההבדל אם הם עובדים פה או שהם עובדים באלון תבור. זהו מפעל של 180 עובדים.

היו"ר אברהם רביץ:

אני לא מבקש מדוד ברוך שיתן תשובה בניסוח שאתה מבקש, כי הוא לא מוסמך. זאת צריכה להיות החלטת ממשלה. מה שכן, הוא יביא את זה בפני הממשלה, ואנחנו כתברי ועדה נדון, כאשר נדרש, בשלב הבא של האישורים.

צבי הנדל:

אני חייב לבדוק את זה, כי יש המון מושבים כאלה.

היו"ר אברהם רביץ:

אז אנחנו עשויים או עלולים שלא לאשר את הבקשה השנייה, אלא ביחד עם שלושת הישובים האלה.

צבי הנדל:

מדובר על הגליל התחתון, ואני יודע שגם בגליל התחתון וגם במירוס הגליל יש ישובים שהוצאו.

אברהם שוחט:

אז הם נשארו על פי החוק.

צבי הנדל:

לא, הם הוצאו.

היו"ר אברהם רביץ:

לא איכפת לי שהדיון יהיה רחב ככל שאפשר, אבל היום אנחנו לא עושים LINKAGE. בפעם הבאה אנחנו עלולים להחליט לעשות LINKAGE.

מיכה גולדמן:

מה שיותר אבסורד הוא שהולכים וקובעים שתוכנית 2000 תיירות בעמק הירדן, טבריה וגליל תחתון זאת יחידה אחת, כולל יבנה וכפר תבור. נותנים תמריצים ל-2000 כך שלטבריה זה תופס, לעמק הירדן זה תופס, ואילו לגליל תחתון זה לא תופס. אתה בא ואומר שהולכים על פרויקט משותף כדי לייעל את העניין, אבל אומרים לא בגלל ששותפים בזה מספר גורמים. אז לתיירות שקמה ביבנה אומרים לא, ואילו לקיבוץ אלומות, שהוא 100 מטר מיבנה, אומרים כן.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו את הדבר הזה מאשרים היום בכפוף לדברים שאמרנו.

אברהם שוחט:

מה בנוגע ליהודה ושומרון?

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו לא יכולים לדון בזה היום.

שינויים בתקציב

היו"ר אברהם רביץ:

פנייה 32.

הילה אייל:

פנייה 32 נועדה להעביר סכום של 85 מיליון שקל בהרשאה להתחייב מהרזרבה הכללית לסעיף כבישים ומסילות ברזל, לתכנית הרכבת, במטרה לאפשר חתימה על התחייבויות קו תל-אביב - באר שבע.

אופיר פינס-פז:

למה זה לא היה במסגרת התקציב הראשוני וזה מהרזרבה הכללית?

נסים דהן:

צמצמו בתקציב הראשוני של הרכבת.

הילה אייל:

זה לא היה בהצעת החוק.

מיכה גולדמן:

יש מסילה שנייה באיזור בנימיניה כדי לקדם את הקו בין חיפה לתל-אביב, מה קורה עם ההקצבה להשלמה?

הילה אייל:

אתה רוצה נתוני תקציב או נתוני ביצוע? כדי לבדוק את העבודות בשטח, אני אצטרך לפנות לרשות הנמלים והרכבות.

נסים דהן:

כמה יעלה פרויקט תל-אביב - באר שבע?

הילה אייל:

בסביבות 160 מיליון שקל.

נסים דהן:

כולו כבר מתוקצב?

הילה אייל:

הרשאה להתחייב.

יהודה הראל:

הסכום הזה הוא הסכום שדובר עליו ביום של התקציב. חוץ מזה או במקביל לזה

יש החלטה של הממשלה לגבי 800 מיליון שקל, שחצי מזה בהרשאה להתחייב, שגם היא נוגעת לרכבת בבאר שבע.

הילה איל:

אתה מדבר על התוספת התקציבית. כאן אנחנו מדברים על תוספת של 85 מיליון שקל, שהיא מעבר לתוכנית שאתה מדבר עליה, שעדיין לא הגיעה אליכם.

היו"ר אברהם רביץ:

היא הגיעה אלי, אבל אנחנו נדון בזה רק מחר.

מיכה קליינר:

מחר כאשר נדבר על התוספת אז היא תביא את כל האינפורמציה.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את זה. פנייה מספר 64.

רון איילון:

מדובר על העברת 20 מיליון שקל בהרשאה להתחייב ו-10 מיליון במזומן מהזרבה הכללית. זה מיועד לבניית 45 יחידות דיור בגוש קטיף ו-15 יחידות דיור ביישובי הערבה.

אופיר פינס-פז:

אתה יכול להסביר לי את הפרופורציה למה לגוש קטיף הקטן יש 45 יחידות דיור, ואילו לערבה הענקית יש 15 יחידות דיור?

נסים דהן:

זה בגלל נדידת אוכלוסין.

צבי הנדל:

הערבה היא רבע מגוש קטיף.

שלום שמחון:

אני רוצה לבקש שישובי הערבה יכללו גם את הישוב עין-תמר בחקיקה.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו לא יכולים לכתוב את זה.

חיים אורון:

אם אתה כותב עין-תמר, אז אתה צריך להמשיך גם לכיוון מצפה שלם.

אברהם שוחט:

אני מבקש התייעצות סיעתית. לקואליציה יש רוב והיא יכולה להביא גם אלף

יחידות דיור לבנייה בגוש קטיף.

שלום שמחון:

זה פרופורצינאלי בין גוש קטיף לערבה.

אברהם שוחט:

אני חושב שבגוש קטיף לא צריך לבנות יחידה אחת. היה דיון על ניצנה, שהיא לא במחלוקת פוליטית, ואפילו היא לא שייכת לתנועת המושבים של שלום שמחון.

שלום שמחון:

עין-תמר זה לא בתנועת המושבים.

אברהם שוחט:

אני מכיר את עין-תמר לא פחות ממך. ניצנה זה גם כן איזה שהוא מקום במדינת ישראל שלא בתנועת המושבים. זה לא חקלאי, אבל עוברים שם בני נוער כמה פעמים בשנה. אמרנו בישיבה הקודמת שיכניסו את זה, הכניסו את זה? באו חזרה עם עוד בקשה, זה בפנים? 20 יחידות דיור בניצנה בשביל המדריכים שחיים שם בקראוונים כבר 7 שנים, מה קרה לממשלה?

צבי הנדל:

אתה בטוח שלא בונים שם?

אברהם שוחט:

בונים 20 אבל היתה התחייבות ל-40. את ה-20 הראשונים בונים. אני מנהל מאבק עם אגף התקציבים, ומשרד השיכון אומר: מה פתאום יש דיור להשכרה. איזה בושה? ואז היה דיון ומיכה גולדמן אמר להעביר כדי שזה לא יעצר, ושבפעם הבאה יביאו את זה. הביאו את זה? הכל קשקוש. אני מציע להחזיר את זה כדי שיחזרו חזרה עם ה-4 מיליון המסכנים שצריכים כדי לבנות 20 יחידות דיור בניצנה. בנייה בערבה זה הסכם קואליציוני? אני מבקש שרון איילון יחזיר את הבקשה הזאת, ושיבוא מחר או מחרתיים עם התחייבות שדובר עליה פה.

היו"ר אברהם רביץ:

הייתי עושה את זה בתנאי שהיית מבקש התייעצות סיעתית על כל הקואליציה.

אחמד סעד:

יש שורה ארוכה של הצעות להעביר להתנחלויות, אם זה בגוש קטיף, אם זה בערבה או אם זה בגולן. התנאים הקיימים היום זאת פרובוקציה לכל המאמץ להציל משהו מהתהליך המדיני. זה בזמן שלא מוצאים כסף להתמודד עם אבטלה. להתנחלויות תמיד מוצאים כסף.

חיים אורון:

זה מינהל בלתי תקין מסיבה מאוד פשוטה. אנחנו מציגים עכשיו 30 מיליון שקל לבנייה בהתיישבות הצעירה ובמקומות האלה. הם אומרים: עכשיו יש קריטריונים ואתם תחלקו אותם על פי סדרי עדיפויות. יכול להיות שכל סדר העדיפויות הוא בגוש קטיף ובערבה, ויכול להיות שיתברר שחר חברון קודם ושחבל יתיר קודם, אבל היות וזה

הסכמים קואליציוניים וכל אחד יש לו את מחוז הבחירה שלו אז לאט לאט הסעיפים האלה מגיעים. פה זאת התקדמות, כי בעבר היו להם שמות של ישובים. שישה פה, ארבעה פה, כולם ברמה של העברה תקציבית. זה אומר שלאף אחד אין שיקול דעת. יבוא עין-תמר ויגיד שהוא בעסק.

שלום שמחון:

אלה שני ישובים שנמצאים במועצה הקיבוצית שדופקים אותם.

חיים אורון:

יבוא עין-תמר ויגיד: תסלח לי, פה בוועדת כספים החליטו שזה בערבה ולא בים המלח. מצפה שלם יבוא ויגיד שהוא רוצה גם. הוא יגיד שלפי ההחלטה רון איילון יכול להעביר את זה רק למצפה שלם. אם אני יבוא ואגיד להם שבהתיישבות הצעירה יש מקום אחד שהוא על הקו הירוק 4 מטר, אבל מה, הוא דפוק מהצד המערבי של הקו הירוק. הוא לא בעסק הזה כי חילקו את זה בצורה אחרת. הכל מעוות, הכל מעוקם.

רון איילון:

לגבי עין-תמר אין התנגדות.

היו"ר אברהם רביץ:

אתם מבקשים התייעצות סיעתית.

יש כמה הצעות חוק לגבי שכר הלימוד של האוניברסיטאות, והוחלט על ידי ועדת הכנסת לקיים ועדה משותפת של ועדת החינוך וועדת הכספים, שאני אשב בראשה. היו לי ישיבות מספר עם המציעים, ואני רוצה להציע שמוועדת הכספים יהיו החברים סגן החינוך לשעבר, מיכה גולדמן, זאב בויס, נסים דהן ואנוכי. בוועדה החינוך החברים הם: רן כהן, יהודה לנקרי, שמעון בן-עמי ועמנואל זיסמן. אנחנו מאשרים את זה.

אברהם שוחט:

ועדת הכספים לא עוסקת בחלוקה של המבנים.

מיכה גולדמן:

אבל אם הוא ירצה לכלול בתוך זה גם את עין-תמר, מה יקרה?

אברהם שוחט:

אם הוא לא מגדיל אז הוא מוריד ממקום אחר.

מיכה גולדמן:

זה יתן לו בסיס, שמבחינת הסיווג הם יהנו מאותם התנאים.

מיכאל קליינר:

השאלה היתה שאם יבוא הצרכן ויבקש את הישוב הזה אז הוא יגיד: אני לא מתנגד.

נסים דהן:

רק יגידו לו שאין כסף.

שלום שמחון:

לחבר'ה של הערבה יש לובי יותר חזק. עין-תמר זה ישוב בודד במועצה הקיבוצית שאין מי שידאג לו, שכל ההגיון אומר שצריך ללכת לשם.

אברהם שוחט:

ההתחייבות לגבי הערבה כולה היתה של 45 מיליון שקל, שזה כולל פארן, יעל, ואת כל הישובים שם. במקומות שחסר נשאר 15 במקום 40, גם כן בלחץ של הסכם קואליציוני, כי לבנות בערבה זה בניגוד לקווי היסוד של הממשלה. עכשיו אתה אומר ש-6, או 7 יחידות דיור ילכו לעין-תמר. צריך לבנות בעין-תמר ובונים שם, אבל אני לא חושב שוועדת הכספים יכולה לבוא ולהגיד להוסיף עוד 15 יחידות דיור. בונים 600 יחידות דיור באשדוד בבנייה תקציבית, אז אי אפשר לבנות 30 יחידות בערבה?

שלום שמחון:

אם מחליטים שהכל הולך לעין-יהב, אז שהכל ילך לעין-יהב, אבל תשאירו את האפשרות שזה ילך לעין-תמר. מה זה מפריע לכם שזה יהיה כתוב בהחלטה הזאת?

היו"ר אברהם רביץ:

אם היום היינו מצביעים, היינו יכולים להתנות את זה בכך שעין-תמר יכלל בתוך זה.

אברהם שוחט:

אני מבקש שלמחר סגן מנהל התקציבים יבדוק את עניין ניצנה.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 76.

רון איילון:

מדובר על מענקים להתיישבות הצעירה. מתבצעות העברות למועצות איזוריות כמו יש"ע, חבל עזה, רמת הגולן ובקעת הירדן, על פי מפתח שנקבע יחד עם משרד הפנים. זה הייעוד של המענקים.

אופיר פינס-פז:

אפשר לקבל את רשימת הישובים.

היו"ר אברהם רביץ:

תבוא מחר עם רשימת הישובים.

אברהם שוחט:

התקציב של החטיבה להתיישבות, שגם היא מטפלת באותה אוכלוסייה, הוא סכום גדול מאוד. אני מניח שזה מעל 200 מיליון.

צבי הנדל:

זה עדיין לא הגיע למה שהיה ראלי בשנת 1990.

שלום שמחון:

זה דרך משרד הפנים?

אברהם שוחט:

לא רק זה, זה מגיע ל-33 מיליון שקל. זה כסף צבוע, באופן מיוחד, שהולך רק לרשויות המקומיות מעבר לקו הירוק.

צבי הנדל:

15 מיליון יש גם בתוך הקו הירוק.

אברהם שוחט:

כמובן שזאת זכותה של הממשלה, אבל אני חושב שהציבור במדינת ישראל צריך לדעת כמה כסף ולאן הוא הולך. זה לא 15 מיליון אלא זה מגיע ל-33 מיליון. זה כסף לרשויות המקומיות. זה כסף שהולך גם להפגנות.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 80.

רון איילון:

העברה של 4 מיליון שקלים בהרשאה להתחייב ו-2 מיליון שקלים בהוצאה לפיתוח מוסדות ציבור ברמת הגולן.

היו"ר אברהם רביץ:

איזה מוסדות?

אברהם שוחט:

זאת בקשה שלישית בעניין.

רון איילון:

זאת הבקשה הראשונה.

היו"ר אברהם שוחט:

בקשה מספר 82.

רון איילון:

העברת סך של 5 מיליון שקלים בהוצאה לתקציב משרד הבטחון לצורך תכנון כבישים עוקפים.

אברהם שוחט:

למה כביש עוקף צריך להיות בהסכם קואליציוני? אני לא מבין את זה. אם משרד הביטחון חושב שצריך לעשות את הכביש, אז שיעשה את זה מתקציבו.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 87.

רון איילון:

העברת סך של 6 מיליון שקל בהוצאה ו-30 מיליון בהרשאה להתחייב לתקציב פיתוח מע"צ ותכנית כבישים עוקפים.

היו"ר אברהם רביץ:

על איזה כבישים מדובר?

רון איילון:

מדובר על בקעה אל שרקייה ובית לחם מזרח.

צבי הנדל:

איזור גוש עציון.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 94.

רון איילון:

העברה של 10 מיליון שקל שמיועדים לסמינרים והכשרת מורים במגזר החרדי.

אברהם שוחט:

זה מיועד לחינוך הממלכתי דתי וגם החינוך הרגיל? זהו סכום שהוא גדול מאוד.

רון איילון:

זה כל מוסדות ההכשרה במגזר החרדי.

אברהם שוחט:

זה סכום גדול. אין תת סעיף?

רון איילון:

זה בתקנה.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 95.

רון איילון:

העברת סך של 17 וחצי מיליון שקלים למשרד הדתות. זה לפי הסיכום הקואליציוני.

היו"ר אברהם רביץ:

שיהיה ברור, זה הכל דרישות מפד"ליות. זה לא דרישות החרדים.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 96.

רון איילון:

העברה של 6 מיליון שקלים למשרד הקליטה לפי החלוקה הבאה: 3 מיליון שקלים לעידוד יזמות בקרב העולים ו-3 מיליון שקלים לחינוך העולים.

אברהם שוחט:

היה סיכום שמזמינים את מנכ"לית משרד הקליטה לבוא ולדווח כמה עמותות יש, כמה כסף מקבלים, מי הם האנשים שעובדים שם, כמה מישראל בעלייה, כמה מש"ס וכמה ממפלגת העבודה. זאת קליטה חברתית.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 102.

רון איילון:

מבוקשת תוספת של 3 מיליון שקל, גם היא להענקת למענקים להתיישבות הצעירה. זה מגיע 36 מיליון שקל.

אברהם שוחט:

למה אי אפשר לעשות את זה במכה אחת?

רון איילון:

זה למולדת. זה הולך למועצות איזורית שכלולות בהסדר. אלה סכומים בהיקף כולל של 30 וחצי מיליון שקל שיוקצבו לנושאים הבאים: שיקום שכונות, בנייה כפרית, מענק הבירה ומענקים להתיישבות צעירה. כל זה לפי המלצת סיעת מולדת.

אברהם שוחט:

אני מציע לא לאשר. לא יכול להיות מצב שסיעה תחלק כסף.

נסים דהן:

היא מעבירה לתקציב סיעתי.

אברהם שוחט:

מענק הבירה זה סעיף צבוע.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 103.

רון איילון:

העברת סך של מיליון שקלים בהוצאה ו-3 וחצי מיליון שקלים בהרשאה להתחייב לנושאים הבאים: מיליון שקלים בהוצאה ו-2 מיליון שקלים בהרשאה להתחייב למימון פיתוח ותשתיות בשכונות ותיקות, מה שנקרא שיקום שכונות.

אברהם שוחט:

לאן הוא רוצה את זה.

רון איילון:

אין סימון.

היו"ר אברהם רביץ:

בקשה מספר 105.

רון איילון:

העברת 3 וחצי מיליון שקלים בהרשאה להתחייב ו-1200 אלף שקלים במזומן למימון תשתיות לבניה למגורים ברמת הגולן.

היו"ר אברהם רביץ:

מחר אנחנו נצביע על כל הבקשות האלה. בקשה מספר 85.

גולן חקק:

הפשרת סך של 4000 אלפי שקלים לרזרבה לפרויקט המחשוב לצורך הפעלת פרויקט המחשוב (מערכת פיננסית) בבתי החולים הכלליים. בנוסף יש הפשרת הרזרבה פיתוח לטובת שחלוף מיטות בבתי החולים הפסיכיאטריים הממשלתיים.

היו"ר אברהם רביץ:

אושר. בקשה מספר 86.

גולן חקק:

הפשרת סך של 17,250 אלפי ש"ח לתכנון מיטות במסגרת תכנית אשפוז לאומית לשנים 1998-2001 בבתי החולים הכלליים.

יצחק כהן:

יש לך את הפירוט של בתי החולים. לאן זה הולך? אני מבקש לעכב את זה.

זאב בויס:

אני גם מצטרף לבקשה הזאת. אני יודע שהיו התחייבויות קודמות בעניין סורוקה

בהרחבת בית יולדות שם, שהילודה שם היא הגבוהה בארץ. אני רוצה לדעת לאן זה הולך.

היו"ר אברהם רביץ:

מחר תצטרך לבוא לכאן עם הרשימה.

אברהם שוחט:

הכסף שנלקח זה מבתי חולים ממשלתיים. אנחנו כל הזמן שומעים שיש בבתי חולים ממשלתיים מחסור של כסף, אז איך אפשר לקחת 17 מיליון מסעיף בתי החולים הממשלתיים ולהעביר אותם לתכנון?

מיכאל קליינר:

זה לא רק תכנון.

היו"ר אברהם רביץ:

זה יוסבר מחר. בקשה מספר 88.

חיים צוריה:

בקשה 88 זה בעיקרון תקציב הוצאות פיתוח אחרות. תקציב אוצר סעיף 83. השינוי הוא בשלושה נושאים: השקעה במניות של המדינה לשתי חברות. המדינה תשקיע מיליון וחצי דולר בחברה לחקר החיים לצורך פיתוחים מסויימים בכיוון המכון הביולוגי. זאת היתרה של 500 אלף דולר. ההשקעה השנייה היא לחברת תעשיות.

היו"ר אברהם רביץ:

אושר. בקשה 91.

גולן חקק:

במסגרת ההסכמים משנת 1997 בוצעו 20 מיליון לצורך נזקי טבע, 20 מיליון נוצלו שנה שעברה, 10 מיליון נוצלו בתחילת השנה, ומבוקשים 10 מיליון נוספים.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים.

תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:05